

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoPr/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816202549
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8816202549.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Milana Majerníka, v právnej veci žalobcu: E.. G. M., P.. XX.XX.XXXX, Y. P. Č.. XXXX/XA, XXX XX J. P. X., právne zastúpeného: D.. D. D., P.D. O. Č.. X, XXX XX E., proti žalovanému: Základná škola, Kukučínova ulica 106, 093 03 Vranov nad Topľou, so sídlom Kukučínova ulica 106, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 37873393, právne zastúpenému: AK NOVIKMEC s.r.o., so sídlom Rázusova 125, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 868 701, o náhradu mzdy s prísl., o odvolaní žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 4Cpr/2/2016-294 zo dňa 05.08.2020, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením zo dňa 14.10.2020 č. k. 4Cpr/2/2016-314, okrem výroku I.
- II. Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplata sumy 18.828,- eur z titulu náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru neplatnou výpoveďou zo dňa 18.11.2013 spolu so zákonným úrokom z omeškania. Vo svojej písomnej žalobe žalobca uviedol, že sa domáha uhradenia náhrady mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru za obdobie od 01.03.2014 do 13.03.2015.

2. Okresný súd Vranov nad Topľou ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“), napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplata sumy 8.820,- eur.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 5.211,02,- eur spolu s 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 378,76,- eur od 16.04.2014 do zaplata, zo sumy 378,76,- eur od 16.05.2014 do zaplata, z 8,15 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 376,76,- eur od 16.06.2014 do zaplata, zo sumy 378,76,- eur od 16.07.2014 do zaplata, zo sumy 378,76,- eur od 16.08.2014 do zaplata, z 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 378,76,- eur od 16.09.2014 do zaplata, zo sumy 378,76,- eur od 16.10.2014 do zaplata, zo sumy 378,76,- eur od 16.11.2014 do zaplata, zo sumy 378,76,- eur od 16.12.2014 do zaplata, zo sumy 378,76,- eur od 16.01.2015 do zaplata, zo sumy 430,31,- eur od 16.02.2015 do zaplata, zo sumy 430,31,- eur od 16.03.2015 do zaplata, zo sumy 562,76,- eur od 16.04.2015 do zaplata, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania zo zaplatenej sumy 8.825,- eur vo výške 8,25 % ročne zo sumy 735,42,- eur od 16.04.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.05.2014 do 11.01.2017, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 736,42,- eur od 16.06.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.07.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.08.2014 do 11.01.2017, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 735,42,- eur od 16.09.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.10.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.11.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.12.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.01.2015 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.02.2015 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.03.2015 do 11.01.2017, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorý trovy je p o v i n n ý zaplatiť žalovaný a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovenia § 79 ods. 1 a § 79 ods. 2 Zákonníka práce.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie skutkovo odôvodnil tým, že žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe (čl. 17) uviedol, že žalovaný uznáva, že žalobcovi patrí časť náhrady mzdy za požadované obdobie. Pri vyčísľovaní výšky, ako aj dĺžky obdobia, za ktoré má byť náhrada žalobcovi priznaná žalovaný uviedol, že je potrebné vychádzať z dôkazov a skutočností, ktoré žalovaný nemá doteraz k dispozícii. Ďalej žalovaný vo vyjadrení uviedol, že v zmysle § 79 ods. 2 Zákonníka práce navrhuje, aby bez ohľadu na konečnú výšku priznanej náhrady mzdy túto nepriznal žalobcovi za obdobie presahujúce 12 mesiacov, t.j. za obdobie od 01.03.2015 do 13.03.2015, keďže žalobcovi v dôsledku neplatnosti skončenia pracovného pomeru zo strany žalovaného nevznikla žiadna závažná ujma a tento počas celého obdobia riadne vykonával prácu na pozícii, ktorej ako platové, tak aj funkčné zaradenie je porovnateľné s tým, ktoré vykonával u žalovaného. V ďalšom vyjadrení zo dňa 31.10.2016 na čl. 118 žalovaný okrem iného uviedol, že riadica funkcia žalobcu v čase doručenia výpovede neexistovala, pretože organizačná zmena bola platná. Preto žalobcovi nie je možné priznať príplatok za riadenie, pričom osobný príplatok mu bol s účinnosťou odo dňa 03.07.2016 odobratý. Po tomto žalobca prostredníctvom svojho zástupcu písomným podaním zo dňa 29.03.2017 uviedol, že mu žalovaná zaslala na jeho účet 8.825,- eur netto, čo zodpovedá sume 12.920,- eur brutto. Vzhľadom na dobrovoľnú úhradu časti žalovanej sumy zo strany žalovanej berie žalobca v časti o zaplatenie 12.920,- eur brutto čiastočne žalobu späť a žiada pokračovať v konaní o zaplatenie 5.908,- eur brutto a zaplatenie úrokov z omeškania z pôvodnej žalovanej sumy 18.828,- eur. V tomto konaní súd uznesením zo dňa 24.05.2017 ustanovil znalca M.. D. U., E.. a uložil znalcovi, aby podal písomné vyjadrenie, v ktorom by uviedol výšku mzdy, ktorá by prináležala žalobcovi za obdobie od 01.03.2014 do 13.03.2015, a to konkrétne za každý mesiac. Následne na to súd odvolal z funkcie znalca M.. D. U., E.. a ustanovil za znalca M.. Š. D. na podanie písomného odborného vyjadrenia. Znalec M.. Š. D. vyhotovil odborné vyjadrenie č. XX/XXXX na čl. 149-176. Po tomto na požiadanie súdu znalec M.. Š. D. zaslal ďalšie odborné vyjadrenie č. X/XXXX na čl. 192-224. Po tomto žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslal písomné vyjadrenie zo dňa 08.03.2019 na čl. 229-230, kde žalovaný považuje v dôsledku už vykonanej úhrady žalobu v ďalšom za nedôvodnú a považuje nárok žalobcu za uspokojený v plnom rozsahu. V dôsledku toho navrhuje vo zvyšku žalobu zamietnuť. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 26.08.2019 navrhol vydať rozsudok, podľa ktorého by súd zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 12.920,- eur brutto, čo predstavuje sumu 8.825,- eur netto. Ďalej uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania z titulu náhrady mzdy za mesiac marec 2014 vo výške 8,25 % ročne zo sumy 795,35,- eur od 16.04.2014 do 11.01.2017, za mesiac apríl 2014 vo výške 8,25 % ročne zo sumy 795,35,- eur od 16.05.2014 do 11.01.2017, za mesiac máj 2014 vo výške 8,25 % ročne zo sumy 795,- eur od 16.06.2014 do 11.01.2017, za mesiac jún 2014 vo výške 8,25 % ročne zo sumy 795,35,- eur od 16.07.2014 do 11.01.2017, za mesiac júl 2014 vo výške 8,25 % ročne zo sumy 795,35,- eur od 16.08.2014 do 11.01.2017, za mesiac august 2014 vo výške 8,25 % ročne zo sumy 795,35,- eur od 16.09.2014 do 11.01.2017, za mesiac september 2014 vo výške 8,25 % ročne zo sumy 795,35,- eur od 16.10.2014 do 11.01.2017, za mesiac október 2014 vo výške 8,25 % ročne zo sumy 795,35,- eur od 16.11.2014 do 11.01.2017, za mesiac november 2014 vo výške 8,25 % ročne zo sumy 795,35,- eur od 16.12.2014 do 11.01.2017, za mesiac december 2014 vo výške 8,25 % ročne zo sumy 795,- eur od 16.01.2015 do 11.01.2017, za mesiac január 2015 vo výške 8,25 % ročne zo sumy 835,- eur od 16.02.2015 do 11.01.2017, za mesiac február 2015 vo výške 8,25 % ročne zo sumy 835,- eur od 16.03.2015 do 11.01.2017. V prevyšujúcej časti žiadal žalovaný žalobu zamietnuť s tým, že zároveň žiadal, aby

súd priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 37,2 %. Na ďalšom pojednávaní dňa 25.05.2020 zástupca žalobcu opätovne spresňoval výrok rozsudku, ktorý žiada v tejto veci vydať. Takisto aj zástupca žalovaného na tomto pojednávaní sa vyjadril ohľadom rozsudku, ktorý by mal byť v tejto veci súdom vydaný. Následne na to zástupca žalobcu opätovne písomným podaním zo dňa 08.06.2020 spresnil, aký rozsudok žiada vydať proti žalovanému. Na pojednávaní dňa 06.07.2020 súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou na čl. 1-3, vyjadrením zástupcu žalovaného k žalobe na čl. 17, zápisnicou o pojednávaní z 28.06.2016 na čl. 20-21, späťvzatím časti žaloby na čl. 128, odborným vyjadrením znalca M.. Š. D. č. XX/XXXX na čl. 149-175, vyúčtovaním znalečného na čl. 176, vyjadrením zástupcu žalobcu k znalcovi na čl. 181, vyjadrením zástupcu žalovaného na čl. 185, doplnením vyjadrenia znalca, ako aj odborným vyjadrením na čl. 192-222, vyjadrením žalovaného, zástupcu žalovaného na čl. 229-230, vyjadrením zástupcu žalobcu na čl. 235, stanoviskom zástupcu žalobcu k vyjadreniu zástupcu žalovaného na čl. 239, vyjadrením zástupcu žalovaného na čl. 244, vyjadrením zástupcu žalobcu na čl. 256, ako aj čl. 261, vyjadrením zástupcu žalovaného na čl. 263, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 25.05.2020 na čl. 268-269, vyjadrením zástupcu žalobcu na čl. 283-284, vyjadrením zástupcu žalovaného na čl. 286, ako aj obsahom spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou 4Cpr/9/2015. Zároveň na tomto pojednávaní pripustil zmenu žalobného návrhu tak, ako to žiadal žalobca:

„I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie sumy 8.820,- eur.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 5.211,02,- eur spolu s 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 378,76,- eur od 16.04.2014 do zaplatenia, zo sumy 378,76,- eur od 16.05.2014 do zaplatenia, z 8,15 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 376,76,- eur od 16.06.2014 do zaplatenia, zo sumy 378,76,- eur od 16.07.2014 do zaplatenia, zo sumy 378,76,- eur od 16.08.2014 do zaplatenia, z 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 378,76,- eur od 16.09.2014 do zaplatenia, zo sumy 378,76,- eur od 16.10.2014 do zaplatenia, zo sumy 378,76,- eur od 16.11.2014 do zaplatenia, zo sumy 378,76,- eur od 16.12.2014 do zaplatenia, zo sumy 378,76,- eur od 16.01.2015 do zaplatenia, zo sumy 430,31,- eur od 16.02.2015 do zaplatenia, zo sumy 430,31,- eur od 16.03.2015 do zaplatenia, zo sumy 562,76,- eur od 16.04.2015 do zaplatenia.

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania zo zaplatenej sumy 8.825,- eur vo výške 8,25 % ročne zo sumy 735,42,- eur od 16.04.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.05.2014 do 11.01.2017, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 736,42,- eur od 16.06.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.07.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.08.2014 do 11.01.2017, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 735,42,- eur od 16.09.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.10.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.11.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.12.2014 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.01.2015 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.02.2015 do 11.01.2017, zo sumy 735,42,- eur od 16.03.2015 do 11.01.2017.“

Zároveň zamietol ďalšie návrhy na dokazovanie a odročil pojednávanie na vyhlásenie rozhodnutia. Z vykonaného dokazovania súd zistil, a to z oboznámeného spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou, sp. zn. 4Cpr/2/2014, že súd v právnej veci žalobcu proti žalovanému určil, že výpoveď je daná žalovaným žalobcovi podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce datovaná dňom 18.11.2013, doručená žalovanému dňa 18.11.2013, je neplatná. Pracovný pomer žalobcu so žalovaným naďalej trvá.

5. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil tým, že súd pri rozhodovaní o nároku žalobcu v tomto súdnom konaní vychádzal z odborného vyjadrenia znalca M.. Š. D. č. XX/XXXX na čl. 192-209 a dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné vychádzať z oznámenia o zložení a výške funkčného platu zo dňa 31.12.2012 s účinnosťou od 01.01.2013 za obdobie od 01.03.2014 do 13.03.2015 so zaradením žalobcu do 12. platovej triedy, pracovná trieda 2, vrátane platovej tarify podľa § 7 ods. 10 zákona, zvýšenej platovej tarify podľa § 7 ods. 11 zákona o 18 % započítané 20 rokov praxe, osobný príplatok, príplatok za riadenie, podľa § 8 zákona 30 % a kreditný príplatok podľa § 14 ods. 2 zákona. Takto by mal mať čistú mzdu za obdobie, ktoré je žalované v tomto súdnom konaní vo výške 14.036,02,- eur. Po odpočítaní sumy, ktorá už bola zo strany žalovaného žalobcovi uhradená vo výške 8.820,- eur ostáva zaplatiť žalobcovi 5.211,02,- eur. Zároveň súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania z jednotlivých súm za jednotlivé mesiace tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

6. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku tak, že priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

7. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že odvolanie podáva z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru odvolateľa súd prvej inštancie rozhodol o výške mzdy, ktorá prináležala žalobcovi za obdobie od neplatného skončenia pracovného pomeru do právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnom skončení pracovného pomeru bez vysporiadania sa s otázkou, či bol v čase neplatného skončenia pracovného pomeru žalobca zaradený na pracovné miesto pedagogického zamestnanca, alebo zástupcu riaditeľa školy. Po vydaní rozsudku ostáva aj naďalej medzi sporovými stranami spornou skutočnosť, či žalobcovi patrí osobný príplatok za riadenie v čase po organizačnej zmene u žalovaného. Žalovaný tvrdí, že žalobcovi tento príplatok nepatrí, nakoľko riadiacu činnosť nevykonával. Je potrebné na podporu tohto tvrdenia uviesť aj okolnosti pracovného pomeru žalobcu a jeho skončenia. Tu možno konštatovať, že vo veci 4Cpr/2/2016 bola žaloba postavená na tom základe, že Okresný súd Vranov nad Topľou svojim rozsudkom sp. zn. 4Cpr/2/2014 zo dňa 12.02.2015, právoplatným dňa 13.03.2015 určil, že žalovaný ako zamestnávateľ dal žalobcovi neplatnú výpoveď po tom, čo dňa 01.07.2013 bola prerokovaná organizačná zmena prijatá žalovaným ako zamestnávateľom s účinnosťou od 01.08.2013, ktorou bolo zrušené miesto jedného zástupcu základnej školy. K organizačnej zmene a zrušeniu pracovného miesta žalobcu preukázateľne došlo, keď miesto zástupcu riaditeľa základnej školy bolo zrušené a organizačná zmena bola riadne prerokovaná s odborovým orgánom. Žalovaný nesprávne následne ukončil pracovný pomer žalobcu, keď mu doručil výpoveď z pracovného pomeru z dôvodu organizačných zmien, ktorá výpoveď však prerokovaná odborovým orgánom nebola. Žalobca bol so svojou žalobou úspešný pre nesplnenie hmotnoprávnej podmienky skončenia pracovného pomeru, ktorá spočívala v prerokovaní veci s odborovým orgánom. Úspech v tomto spore však neznamena, že organizačná zmena je neplatná. Neplatné je skončenie pracovného pomeru s príslušnými sankciami. Z pohľadu žalovaného je nepochybné, že došlo k platnému zrušeniu funkcie „vedúceho pedagogického pracovníka“, a teda preukázateľne a logicky nemôže v ďalšom žalobcovi patriť nenárokovateľná zložka jeho funkčného platu napriek tomu, že vo vyjadrení zo dňa 04.07.2019 to žalobca rozporuje. Uvedenú skutočnosť žalovaný naďalej považuje za rozpornú, pričom podľa jeho názoru o tejto skutočnosti prináleží rozhodnúť len súdu, avšak súd prvej inštancie sa spornou otázkou, a teda pracovným zaradením žalovaného v čase neplatného skončenia pracovného pomeru nevysporiadal. Žalovaný teda žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Napriek výzve súdu prvej inštancie zo dňa 08.10.2020, aby sa žalobca k doručenému odvolaniu vyjadril do 10 dní od jeho doručenia, a to písomnou formou, možno konštatovať, že žalobca sa k žalovaným podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

10. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

13. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 CSP písm. h) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

14. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. Vo vzťahu k aplikácii práva všeobecnými súdmi. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov (v danom prípade súd prvej inštancie) musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení právnych noriem, tak ako ich v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie, neobmedzil toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

15. Odvolací súd zároveň konštatuje, že pri určení náhrady, ktorá patrí zamestnancovi v prípade neplatného skončenia pracovného pomeru v zmysle zákonníka práce nezohráva rolu ustanovenie § 10 ods. 1 a 2 zákona č. 553/2003 Z. z., a teda skutočnosť, že osobný príplatok je nenárokovateľná zložka platu. Uvedené ustanovenie nemá vplyv na určovanie náhrady, ktorá patrí zamestnancovi v zmysle ustanovenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce. V tejto právnej úprave zákonodarca jasne konštatuje, že zamestnávateľ je v takomto prípade povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy, pričom náhrada takejto mzdy patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku. Ak v rozhodnom čase bola súčasťou priemerného zárobku zamestnanca aj položka osobného príplatku, patrí zamestnancovi náhrada priemerného zárobku spolu s položkami, ktoré v tom čase boli v rámci celkovej výšky priemerného zárobku zarátavané. Tu možno konštatovať, že zo záveru odborného vyjadrenia č. XX/XXXX znalca M. Š. D. je zrejmé, že znalec určil konečnú sumu priemerného zárobku žalobcu, a to v dvoch verziách, pričom ani jedna z verzií čo do konečného výpočtu napádaná stranami sporu nebola. Rozpor medzi sporovými stranami predstavoval iba tú skutočnosť, či sa má správny výpočet prvej alebo druhej verzie použiť pre rozhodovanú vec. Prvá verzia bola znalcom vypočítaná z 12 platovej triedy, pracovnej triedy 2, vrátane platobnej tarify podľa § 7 ods. 10 zákona, zvýšenie platovej tarify podľa § 7 ods. 11 zákona o 18 % pri započítaní 20 rokov praxe, osobný príplatok, príplatok za riadenie podľa § 8 zákona - 30 % a kreditový príplatok podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona a druhá verzia bola znalcom vypočítaná s priemerným zárobkom 12 platovej triedy, pracovnej triedy 2, vrátane platobnej tarify podľa § 7 ods. 10 zákona, zvýšenie platobnej tarify podľa § 7 ods. 11 zákona o 18 % pri započítaní 20 rokov praxe, príplatok za výkon špecializovanej činnosti podľa § 13b ods. 1 zákona 5 % a kreditový príplatok podľa § 14 ods. 2 zákona. Odvolací súd zároveň konštatuje, že správne sa súd prvej inštancie priklonil k prvému záveru vyplývajúcejmu z odborného vyjadrenia č. XX/XXXX, keďže tento výpočet zodpovedal sume priemerného zárobku žalobcu v rozhodnom čase. Keďže zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď dňa 18.11.2013, správne znalec vo svojom odbornom vyjadrení vychádzal z oznámenia o zložení a výške funkčného platu zo dňa 31.12.2012 s účinnosťou od 01.01.2013. Z posudzovaného časového rámca bola súdom prvej inštancie správne určená výška náhrady mzdy, ktorú je zamestnávateľ povinný poskytnúť zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku za rozhodné obdobie.

16. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, pričom odvolanie žalovaného bolo vyhodnotené ako nedôvodné, a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).